

- ACER apejot Regulas (ES) 2019/943 noteikumus par tirdzniecības zonu jaunu konfigurāciju.
- ACER radot sev kompetenci jaunas tirdzniecības zonu kārtības noteikšanā, tādējādi pārkāpdama Regulas (ES) 2019/943 14. panta 3. un 6.–8. punktu un 15. panta 5. un 7. punktu.
3. Trešais pamats – Komisijas Regulas (ES) 2015/1222 ⁽²⁾ pārkāpums
- ACER ieviestais efektivitātes kritērijs faktiski piespiežot dalībvalstis veikt savu tirdzniecības zonu rekonfigurāciju. Tas esot pretrunā Regulas (ES) 2015/1222 prasībām.
- ACER pieprasot plašu korektīvu pasākumu piemērošanu. Tas esot pretrunā Regulas (ES) 2015/1222 prasībām.
4. Ceturtais pamats – samērīguma principa pārkāpums
- ACER lēmums esot nesamērīgs, jo tas neesot piemērots Regulas (ES) 2015/1222 mērķu īstenošanai.
5. Piektais pamats – nediskriminācijas principa pārkāpums
- Kritisko tīkla elementu un savlaicīgu korektīvu pasākumu loka plūsmas novēršanai noteikšana radot netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/943 (2019. gada 5. jūnijs) par elektroenerģijas iekšējo tirgu (OV 2019, L 158, 54. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) 2015/1222 (2015. gada 24. jūlijs), ar ko izveido jaudas piešķiršanas un pārslodzes vadības vadlīnijas (OV 2015, L 197, 24. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 24. septembrī – Essential Export/EUIPO – Shenzhen Liouyi International Trading (“TOTU”)

(Lieta T-633/19)

(2019/C 383/79)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Essential Export SA (Sanhosē, Kostarika) (pārstāvji: A. Tarí Lázaro, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Shenzhen Liouyi International Trading Co. Ltd (Šeņžeņa, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes sarkanā un melnā krāsā “TOTU” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 736 712

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2019. gada 22. jūlija lēmums lietā R 362/2019-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 25. septembrī – *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro u.c./Komisija*

(Lieta T-635/19)

(2019/C 383/80)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro* (Pezāro, Itālija), *Montani Antaldi Srl* (Pezāro), *Fondazione Cassa di Risparmio di Fano* (Fano, Itālija), *Fondazione Cassa di Risparmio di Jesi* (Jezi, Itālija), *Fondazione Cassa di Risparmio della Provincia di Macerata* (Mačerata, Itālija) (pārstāvji: A. Sandulli un B. Cimino, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un nospriest, ka Eiropas Komisija ir ārpuslīgumiski atbildīga, ka, sniedzama prettiesiskus norādījumus Itālijas valsts iestādēm, tā ir liegusi ar *Fondo Interbancario italiano per Tutela dei Depositi* (Itālijas starpbanku depozītu drošības fonds, turpmāk tekstā – “F.I.T.D”) starpniecību rekapitalizēt *Banca delle Marche*;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt prasītājiem radītos zaudējumus apmērā, kas ir vai nu noteikts atbilstoši prasības pamatojumā izklāstītajiem kritērijiem, vai citādi atbilstoši tiesas noteiktajai metodei;
- nospriest, ka Eiropas Komisijai ir jāsedz tiesāšanās izdevumi.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji ir izvirzījuši četrus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz prasības par zaudējumu atlīdzināšanu pieņemamību.

- Šajā ziņā prasītāji apgalvo, ka minētā kaitējuma nodarīšanā esot vainojama Eiropas Savienības iestāde, pat ja *Banca Marche* likvidēšanas pasākumus formāli ir pieņēmusi valsts iestāde. *Banca d'Italia* būtībā neesot bijusi nekāda rīcības brīvība, jo tā esot rīkojusies, balstoties uz Eiropas Komisijas sniegtajiem konkrētajiem norādījumiem. Turklāt veids, kādā Komisija ir īstenojusi savas pilnvaras, esot liedzis prasītājiem vērsties Vispārējā tiesā ar parasto prasību atcelt tiesību aktu, tādējādi vienīgais pieejamais tiesību aizsardzības līdzeklis esot prasības par zaudējumu atlīdzināšanu celšana.